

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. гр. Добрич, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Г. Дякова

Членове: Десислава Б. Николова
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Румяна Ив. Радева
като разгледа докладваното от Диана Г. Дякова Въззивно гражданско дело № 20223200500076 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано по реда на глава XX от ГПК по жалба рег.№12103/02.12.2021 год. на Кооперация "ТРУДОВО-ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ "ПРОГРЕС"" , ЕИК 000830398 ,с адрес на управление: гр. Д., пл. В.** срещу решение № 524 /08.11.2021 год. по гр.д. № 20213230100905/2021 год. на Районен съд Добрич,с което е осъдена да заплати на Д. СТ. Д. , ЕГН *****, от гр. Д., ул. „К.М.**“, ет.3, ап.6, сумата от 2000 лв., представляваща обезщетение по чл. 224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск , дължимо за 2017 год. и 2018 год.

Кооперацията възразява срещу приетата от първоинстанционният съд фактическа установеност за наличие на вземания на Д. Д. срещу нея, направено въз основа на констатации, че счетоводните записвания на кооперацията, отразявали признание на вземанията. Счетоводните записвания не отговаряли на изискванията на Закона за счетоводството, а след проследяване на извършваните последователни, частични плащания, не бил ясен произходът на останалото непогасено вземане, т.е. не бил даден обективен отговор на въпроса изцяло ли е погасено /поради плащане/ или само частично /и каква част/ начисленото на Д. обезщетение за неползван

отпуск. Вън от горното ,незаконосъобразен бил извода на ДРС, че вземането не било погасено по давност.

При данни ,че постановеното неизгодно за въззивника решение му е връчено на дата 15.11.2021 год. , жалба рег.№12103/02.12.2021 год. ,изпратена по пощата на дата 29.11.2021 год. е подадена в срока по чл.259 ал.1 от ГПК, във връзка с чл.62 ал.2 от ГПК и е процесуално допустима.

Въззиваемата страна Д. СТ. Д. счита жалбата за неоснователна и настоява да не бъде уважавана. Вземането ѝ било безспорно установено, чрез отразяване в заповедта за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение и счетоводството на ответника ,а нередовното му водене по вина на ответника, не съставлявало основание за оспорване на вземането ѝ. Правото на иск за вземането било възникнало след прекратяване на трудовото правоотношение със заповед от 27.04.2018 год. ,а исковата молба била депозирана преди изтичане на 3-годишния давностен срок на дата 23.03.2021 год.

Обжалваното решение е постановено по осъдителен иск по чл. 224 ал.1 от КТ ,основан на твърдения, че Д. СТ. Д. е работила по трудов договор в Трудово Производителна Кооперация „Прогрес” , ЕИК 000830398, със седалище и адрес на управление гр. Д.пл.В* за периода от 04.03.1986 год. до 27.04.2018 год. Трудовото ѝ правоотношение било прекратено на основание чл. 325 ал.1 от КТ и решение от дата 25.04.2018 год. на Общото събрание на кооперацията. Към момента на прекратяване на ищцата била длъжимо обезщетение за неползван платен годишен отпуск в размер на сумата от 7 755.60 лв. В периода месец май 2018 год. до 15.03.2021 год. на ищцата била изплатена с касови ордери сума в размер от 5 432.35 лв. ,като понастоящем била длъжима сумата от 2 000 лв. за неизползвания отпуск за календарните 2017 год. и 2018 год. Основателността на иска е оспорена от ответника ,позовал се и на погасяване на вземането по давност.

По делото не е спорно, че между страните е съществувало трудово правоотношение за времето от 04.03.1986 год. до 27.04.2018 год. В заповед № 7/27.04.2018 год. за прекратяването му е посочено, че на работника следвала да се изплати обезщетение за неползван отпуск в размер на 120 дни. Размерът му е посочен във фиш за месец април 2018 год. като възлизащ на сумата от 7 755.60 лв. Съгласно заключение рег.№ 6453/13.08.2021 год. на вещото лице, изготвило назначената по делото съдебно-техническа

експертиза, този е размера отразен в счетоводството на кооперацията-ведомост за работни заплати за месец април 2018 год., както и че на ищцата е била изплатена сума в общ размер от 5 432.32 лв. чрез записвания във ведомост за работна заплата за месец април 2018 год. ,изплатени суми срещу подпис без дати, респ.с касови ордери. Вещото лице, след справка в счетоводството на ответната кооперация, не може да установи с частично изплатената сума от 5432,32 лева от общо дължимата от 7732,50 лева кои задължения към Д. Д. са били погасени. Констатирано е, че в счетоводството на ответната кооперация по сметка 421.50 – депозирани възнаграждения е налице незаплатен остатък от 2000 лева, като експертът не може да установи как е формиран – дали само от неизплатено обезщетение по чл. 224 от КТ и/или от трудово възнаграждение и обезщетение за неизползван отпуск по години и брой дни.

Записванията в счетоводството на кооперацията относно общия размер на обезщетението за неползван платен годишен отпуск на работника и размера на неплатения остатък ,съставляват признание за вземанията на ищцата по чл.224 ал.1 от ГПК. Неоснователно е възражението на работодателя ,че счетоводните записвания не са достатъчно информативни ,поради нередовното им водене. Ведомостта за заплати представлява по правното си естество вид счетоводна книга със записвания, а съгласно трайната практика на ВКС, доказателствената сила на счетоводните записвания е производна, което следва от изискването на чл. 182 ГПК и чл. 55 ТЗ, те да бъдат редовни. Съгласно разпоредбата на чл. 55 ал. 2 от ТЗ търговските книги, водени в нарушение на този закон и Закона за счетоводството, не могат да служат като доказателство, в полза на тези, които са задължени да ги водят. В случая осъществените от ответника счетоводни, правни и административни действия могат да се тълкуват като признание на неизгодни за ответника факти. По аргумент от разпоредбата на чл. 55 ал. 2 от ТЗ вписванията в търговските книги на неизгодни за страната факти могат да доказват осъществяването им, дори при нередовно водено счетоводство. В тази насока са решение № 423 от 01.06.2006 год. на ВКС по т. д. № 9/2006 год. и определение № 359/13.05.2014 год. на ВКС по т. д. № 3957/2013 год. ,I т.о., където е прието, че дори водените в нарушение на ЗС счетоводни книги могат да бъдат доказателство, с тази разлика, че на тях може да се позовава този, който не ги е водил, както това е в настоящия случай. Горното следва от

характеристиката на счетоводните документи-частни свидетелстващи документи, с формална доказателствена сила, които в случай, че съдържат неизгодни за съставилата ги страна факти, следва да бъдат ценени в нейна тежест.

Неоснователно е и възражението на работодателя за погасяване на вземането по давност. По всички парични искове за обезщетения, включително процесното за неизползван платен годишен отпуск, съществува специална уредба в КТ и срокът за предявяване на иска започва да тече от деня, в който правото е станало изискуемо или е могло да бъде упражнено - чл.358 ал.2, т.2 от КТ. В случая началото на срока е нормативно определен - разпоредбата на чл.224, ал.1 от КТ предвижда, че правото да се претендира обезщетение за неизползван платен годишен отпуск възниква при прекратяване на трудовото правоотношение. Срокът се брои по правилата на чл.72 от ЗЗД и при положение, че правоотношението е прекратено на 27.04.2018 год., а искът е предявен на 23.03.2021 год., сезирането е своевременно и ищцата има право да получи всички суми за неизползван платен годишен отпуск, независимо от това за коя година се отнасят и защото не е бил ползван отпускът –така решение № 191 от 05.03.2010 год. по гр. д. № 4956 / 2008 год. на III г. о. на ВКС.

Горното води до основателност на претенцията в пълния размер на заявяването ѝ. Обжалваното решение е законосъобразно постановено и на основание чл.271 ал.1 от ГПК следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в тежест на работодателя следва да бъдат възложени сторените от работника съдебно-деловодни разноски за въззивната инстанция в размер на 370 лв.-заплатено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 524 /08.11.2021 год. по гр. д.№ 20213230100905/2021 год. на Районен съд Добрич.

ОСЪЖДА "ТРУДОВО-ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ "ПРОГРЕС"" , ЕИК 000830398 ,с адрес на управление: гр. Добрич, пл. В.** ДА ЗАПЛАТИ на Д. СТ. Д. , ЕГН *****, от гр. Добрич, ул. „К.М.**“, ет.3, ап.6 сумата

от 370 лв., сторени съдебно-деловодни разноси във въззивната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____